

hensyn til restaurations- og hotelvirksomhed, hvor der ikke serveres stærke drikke, er der ikke skønnet at være behov for fortsat at stille krav om borådig-
hed, medens man finder det nødvendigt, at straffe-
lovens § 78, stk. 2 og 3, gøres anvendelig på disse
næringsdrivende, således at næringsbrev kan næg-
tes, for så vidt den pågældende er dømt for et
straffbart forhold, der begrundes nærliggende fare
for misbrug af virksomheden som restauratør og
hotelvært, jfr. stk. 4.

ad § 4.

Medens her i landet registrerede aktieselskaber
uden videre har ret til næringsbrev efter nærings-
loven, foreslås det under hensyn til den særlige
karakter for næringerne efter nærværende lov at
opretholde princippet i beværterlovens § 3, stk. 1,
hvorefter direktører og bestyrelsesmedlemmer i
aktieselskaber og andre selskaber med begrænset
ansvar, foreninger, stiftelser m. v. skal opfylde
lovens krav til personer, der driver restaurations-
og hotelvirksomhed.

Efter formuleringen af stk. 1 har handelsmini-
steren samme dispensationshjemmel for direktører
og bestyrelsesmedlemmer i disse selskaber m. v.
som for personer, der ønsker næringsbrev, idet hen-
visningen til § 3 tillige omfatter dispensationshjem-
len i stk. 3. Bestemmelsen indebærer ligeledes, at
direktørerne eller bestyrelsesmedlemmerne ikke
behøver at have dansk indfødsret, såfremt dette er
hjemlet efter næringslovens § 3, stk. 2.

Under hensyn til det særlige ansvar, der er for-
bundet med at drive det af loven omfattede erh-
verv, og dette uanset om der er tale om servering
af stærke drikke, har man ikke fundet at burde
foreslå bestemmelser svarende til næringslovens
§ 4, stk. 2, hvorefter filialer af udenlandske selskaber
m. v. skulle have ret til næringsbrev.

Bestemmelsen i stk. 2 foreslås af kontrolmæssige
grunde og opretholder princippet i beværterlovens
§ 39, stk. 2.

ad § 5.

Den i stk. 1 foreslåede bestemmelse indebærer,
at der fremtidig kun udstedes én art af nærings-
adkomst — næringsbrev lydende på „restauratør
og hotelvært“ — og at den nuværende son-
dring mellem forskellige former for adkomster til den af
denne lovgivning omfattede virksomhed ophører.
Hvad enten der er tale om et egentligt „madsted“,
et forlystelsessted, et konditori, en café, en vinstue,
en kaffebar, en pølsevogn eller en erhvervsmæssig
udlejning af selskabslokaler, skal virksomheden
efter forslaget drives med næringsbrev som „restau-
ratør og hotelvært“.

Sædvanligvis vil der være tale om, at virksom-
heden drives fra faste lokaler, men forretningsste-
det vil også kunne være under åben himmel.

Efter stk. 2, der svarer til næringslovens § 5,
stk. 2, ændres de hidtidige afgifter for adkomst
til at drive virksomhed efter denne lov til registre-
ringsgebyrer, der alene skal dække udgifter ved
næringsbrevets udstedelse. Gebyret, der nu til-
falder kommunen, skal efter forslaget tilfalde staten,
i København dog stadig kommunen, nemlig den
næringsbrevudstedende myndighed. Medens af-
giftens størrelse nu er fastsat i loven, foreslås det,
at gebyrets størrelse fastsættes administrativt.

Gebyret skal ligesom afgiften betales, forinden
næringsbrevet udleveres den pågældende. Nærings-
brevet vil kunne udleveres, når betingelserne herfor
er opfyldt, og således uanset om virksomheden ikke
vil kunne påbegyndes, f. eks. fordi de pågældende
lokaler eller serveringssteder endnu ikke er god-
kendt, jfr. § 2, stk. 4.

I stk. 3, der svarer til næringslovens § 6, stk. 1,
foreslås, at den hidtidige forskrift om adkomstens
ophængning opretholdes, således at næringsbrevet
eller duplikateksemplaret kan læses af gæsterne.
Bestemmelsens formål er blandt andet at ordens-
mæssige og praktiske grunde at sikre, at man —
såvel myndigheder som leverandører og især gæster
— altid let kan se, hvem der driver hotellet eller
restaurationen.

Bestemmelsen i stk. 3, pkt. 2, er ny og foreslås
af hensyn til forbrugerne. Den svarer til nærings-
lovens § 6, stk. 2, og må ses på baggrund af, at om-
fanget af salg fra automater er stadig stigende, ikke
mindst for så vidt angår de varer — bl. a. også til-
beredte supper, kaffe og juice — der omfattes af
restauratørers afsætningsret, jfr. § 6, stk. 2. Auto-
mater anses som faste forretningssteder, dog anses
automater, der er opstillet i tilknytning til andet
fast forretningssted, som en del af dette, jfr. nær-
ningslovens § 10, stk. 2, 2. pkt.

ad § 6.

Det foreslås, at næringsbrevet giver ret til at
drive virksomhed i hele landet i modsætning til
næringsbrev efter næringsloven, der alene giver ret
til at drive den pågældende næring i og fra politi-
kredsen. Derimod følger det af kap. 3, at i det om-
fang, der knyttes alkoholbevilling til næringsbrevet,
vil denne kun give ret til servering af stærke drikke
i den kommune, der har givet ham bevillingen;
og kun for det i bevillingen angivne forretningssted.
Med dette forslags gennemførelse ophæves således
de nugældende bestemmelser, hvorefter beværtere
og gæstgivere i almindelighed ikke må have mere